

Ang Liwayway

Isang Tagapagbalita ng Presensiya ni Kristo

Ang Liwayway

Marso 2025

Talaan ng mga Nilalaman

TAMPOK NA ARTIKULO	2
KINASUSUKLAMAN NANG WALANG DAHILAN.....	2
PANDAIGDIGANG MGA PAG-AARAL NG BIBLIYA	12
ISANG BANAL NA BANSANG	12
SANCTUARY NG DIYOS	15
ITINATAG ANG PRIESTHOOD	18
ISANG MATAMIS NA SARAP SA DIYOS	21
ANG ARAW NG PAGBABAYAD-SALA.....	24

Kinasusuklaman Nang Walang Dahilan

“Nangyayari ito, upang matupad ang salita na nasusulat sa kanilang kautusan, Kinapootan nila ako ng walang kadahilanan.”

—Juan 15 talata 25

KINAMUMUHIAN SIYA NG RELIHIYOSONG mundo noong panahon ni Jesus, at sa wakas ay pinatay siya. Kinasusuklaman nila siya dahil ang kanyang paraan ng pamumuhay ay salungat sa kanila. Sa pamamagitan ng kaniyang halimbawa ng pagsasakripisyo, hinatulan niya ang kanilang paraan ng pagiging makasarili at, sa pamamagitan ng kaniyang mga turo, inilantad niya ang kanilang mga popular na pagkakamali habang nagtuturo ng di-popular na mga katotohanan.

Ang mga salita ng ating pambungad na teksto, na kinuha mula sa Awit 69 bersikulo 4, ay sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad noong mga huling oras ng kaniyang ministeryo sa lupa. Alam niya ang kabagabagan at dalamhati na malapit nilang pagdusahan, at sinikap niyang ihanda ang kanilang mga puso at isipan para sa mga pangyayaring malapit nang mangyari. Hindi niya nais na sila ay matisod, ngunit maging handa na tanggapin ang Banal na Espiritu sa Pentecostes at makibahagi sa mga kahanga-hangang pribilehiyo ng makalangit na pagtawag. Hebreo 3 bersikulo 1

ANG MUNDO SCORN

Sa panahon ng ministryo ni Jesus, natutuhan ng mga disipulo na ang pagiging isang tagasunod ng mapagpakumbaba at mapagpakumbabang si Jesus ay hindi nagdulot sa kanila ng mabuting kalooban ng relihiyosong mundo noong kanilang panahon. May mga pagkakataon na dumagsa ang karamihan sa kanilang minamahal na Panginoon, ngunit kadalasan ang kanilang motibo ay nagiging anumang materyal o makalaman na pakinabang na inaasahan nilang matatanggap mula sa kaniya. lilan ang interesado hanggang sa tapat na pagsunod sa kanya, o handang magsakripisyo upang maging mga alagad niya. Juan 6 bersikulo 26 at 27 at 60 at 66

Nang dumating ang oras na ipako si Jesus sa krus, walang alinlangang naniwala ang kanyang mga alagad na kahit papaano ay makakatakas siya sa kamatayan at gampanan ang kanyang tungkulin bilang pinuno at hari ng Israel. Alam nila ang mga salita ni Propeta Isaias na isinulat tungkol sa Mesiyas, “Sa paglago ng kanyang pamahalaan at kapayapaan ay walang katapusan.” (Isaias 9 talata 7). Gayunpaman, hindi nila alam na kailangan muna niyang magdusa at mamatay para sa mundo bago matupad ang kahanga-hangang mga propesiya na may kaugnayan sa kanyang kaluwalhatian sa kaharian. Ito ang kanilang pag-asa na makibahagi sa Guro sa kanyang kaluwalhatian, na pinaniniwalaan nilang malapit na.

DAPAT MAMATAY SI HESUS

Hindi ipinagkait ni Jesus sa kaniyang mga alagad ang pangangailangan ng kaniyang nalalapit na kamatayan. Mula sa ulat sa Banal na Kasulatan, nalaman natin, “Mula noon ay nagsimulang ipakita ni Jesus sa kanyang mga alagad, kung paanong siya ay kinakailangang pumaroon sa Jerusalem, at magdusa ng maraming bagay sa matatanda at mga punong

saserdote at mga eskriba, at patayin, at muling mabuhay sa ikatlong araw.” (Mateo 16 talata 21). Bagaman malinaw ang sinabi ni Jesus, malamang na inisip ng kaniyang mga tagasunod na may iba pang kahulugan ang sinabi niya.

Alam ni Jesus na ang kaniyang mga alagad ay tumitingin pa rin sa kanilang mga pribilehiyo ng pagiging alagad mula sa pangmalas ng materyal na mga pakinabang at sa kaluwalhatian na inaasahan nilang matamo mula sa pakikisama sa kaniya. Alam din niya na, pagkatapos ng Pentecostes, sila ay mabibigo ng Banal na Espiritu ng pang-unawa. Ngayon, gayunpaman, hindi nila matanggap ang katotohanan na ang kamatayan ng kanilang Panginoon ay talagang mangyayari.

KINAPOOT NG MGA SUMUSUNOD NI JESUS

Mahal ng mga disipulo ang kanilang Guro at kumbinsido sila na siya ang itinalaga ng Diyos na Mesiyas, ngunit hindi pa nila nauunawaan na magkakaroon ng pagdurusa at kamatayan na kaakibat ng kanyang ministeryo, bago ang kaluwalhatian at karangalan. Kalaunan ay isinulat ni Pedro, “Sinasaliksik kung ano, o kung anong paraan ang ipinahihiwatig ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila, nang ito ay nagpatotoo nang una sa mga pagdurusa ni Cristo, at sa kaluwalhatian kasunod nito.” 1 Pedro 1 bersikulo 11

Sa aming itinatampok na kasulatan, kinilala ni Jesus na siya ay kinapootan nang walang dahilan, at ipinaliwanag din niya, “Kung ang sanlibutan ay napopoot sa inyo, alam ninyo na ako ay kinapootan bago kayo. pag-uusig din kayo; kung tinupad nila ang aking salita, tutuparin din nila ang inyo, ngunit ang lahat ng mga bagay na ito ay gagawin nila sa inyo dahil sa aking pangalan, sapagkat hindi nila nakikilala ang nagsugo sa akin. Juan 15 bersikulo 18 hanggang 21

Nagbabala rin ang Guro, “Narito, ang oras ay dumarating, oo, ngayon ay dumating na, na kayo ay mangangalat, bawa’t tao sa

kaniyang sarili, at iiwan akong mag-isa: at gayon ma'y hindi ako nag-iisa, sapagka't ang Ama ay sumasa akin. Ang mga bagay na ito ay sinalita ko sa inyo, upang sa akin ay magkaroon kayo ng kapayapaan. Juan 16 bersikulo 32 at 33

Mabuting tandaan na hindi gaanong babala tungkol sa paparating na pagkalat at pag-uusig ang idinisenyo upang bigyan ang mga disipulo ng kapayapaan at kagalakan, ngunit sa halip kapag ito ay dumating ay mauunawaan nila ang tunay na kahulugan nito. Napagtanto nila na mayroon silang malaking pribilehiyo na magdusa kasama ni Jesus. Nais niyang malaman nila na napagtagumpayan niya ang mundo, at bibigyan din sila ng lakas upang mapagtagumpayan ang mundo kung patuloy silang magiging mga alagad niya. Sa ipinangakong katiyakang ito ng tagumpay ay maaari silang magalak, sa kabila ng pagsalungat at pag-uusig ng mundo. Ang kaalaman na sila ay nagdurusa kasama ang kanilang mahal na Panginoon ay magbibigay sa kanila ng lakas ng loob na magpatuloy nang tapat.

MGA NAGTAGUMPAY

Sa halimbawang ipinakita ni Jesus sa panahon ng kanyang sariling buhay, ministeryo, at mga turo, malinaw na ang buhay Kristiyano ay isang pakikibaka laban sa oposisyon. Ang isang patuloy na pakikidigma ay isinagawa kung saan tayo ay nakikipaglaban sa mga kakila-kilabot na mga kaaway na mananaig sa atin, maliban kung tayo ay binigyan ng banal na lakas upang madaig sila. Si Satanas, ang diyablo, ang dakilang Kaaway ng Kristiyano, at ang kanyang mga kaalyado ay ang mundo at ang sarili nating makasalanang laman. (1 Pedro 5 talata 8; Juan 17 talata 14 at 15; Roma 7 talata 18). Sa pagsasalita tungkol sa kanyang sarili, isinulat ni Apostol Pablo, “Dinidisiplina ko ang aking katawan at pinipigilan ito, baka pagkatapos na mangaral sa iba, ako mismo ay mawalan ng karapatan.” 1 Corinthians 9 verse 27, English Standard Version

Ang terminong "nagtagumpay" ay ginamit upang ilarawan ang tagumpay ng Kristiyano laban sa diyablo, sa mundo, at sa ating sariling laman. Ang kasamaan ang mismong pundasyon ng mundo kung saan si Satanas ang prinsipal. Kaya pinayuhan ni Pablo, "Huwag kang padaig sa masama, kundi daigin mo ng mabuti ang masama." (Roma 12 bersikulo 21). Hinihikayat din ni Juan: "Ang anumang ipinanganak ng Diyos ay dumadaig sa sanglibutan: at ito ang tagumpay (Griyego: paraan ng tagumpay) na dumaig sa sanglibutan, sa makatuwid ay ang ating pananampalataya." 1 Juan 5 bersikulo 4, Binagong Bersyon

ANG DIYOS AY PAG-IBIG

Ang ating Ama sa Langit ang may-akda ng pag-ibig at naging sponsor nito sa buong panahon. Si Satanas, gayunpaman, ang may-akda ng pagkamakasariili. Ang dalawang prinsipyong ito ay nakikipagdigma sa isa't isa mula nang bumagsak ang tao. Ang bayan ng Diyos—yaong mga naglingkod sa kanya nang tapat sa bawat panahon—ay naudyukan ng kanilang pagmamahal sa kanya. Sila ay ginabayan niya at ng kanyang Espiritu, habang ang karamihan sa iba pang sangkatauhan ay dumaan sa buhay na kontrolado ng prinsipyo ng pagkamakasariili.

Ang tao ay nilikha sa larawan ng Diyos, at ang mga bakas ng larawang ito ay nananatili pa rin at nagpapakita ng kanilang sarili sa mga gawa ng kabaitan sa bahagi ng marami. (Genesis 1 bersikulo 27). Gayunpaman, hindi ang paminsan-minsang mabait na pagkilos ang bumubuo sa pagdaig sa mundo at sa espiritu nito. Ito ay dapat na isang pagbabago mula sa prinsipyo ng pamumuhay para sa sarili tungo sa pamumuhay para sa Diyos at pag-aalay ng ating buhay sa paglilingkod sa kaniya. Dahil sa kasalanan, ang "sarili" ay tinanggap ng sangkatauhan bilang isang nangingibabaw na motibo ng buhay. Ito ay naging isang paraan ng pamumuhay sa mundo na ito ay itinuturing na normal. Ang pansariling interes ang prinsipyong namamahala sa kasalukuyang

sanlibutang ito, at si Satanas ang “diyos ng sanlibutang ito.” 2
Corinto 4 bersikulo 4

MAHAL ANG ISA'T ISA

Ang tanging paraan kung saan maaalis ang pagiging makasarili, at ang alituntunin ng pagmamahal na itinatag sa buong mundo bilang gabay na alituntunin ng buhay, ay sa pamamagitan ng plano ng kaligtasan ng Diyos. Kay Hesus, mayroon tayong pinakamalawak na halimbawa ng pag-ibig bilang paraan ng pamumuhay. Hindi lamang niya tayo binigyan ng halimbawa, kundi ipinag-utos niya ang pag-ibig sa kanyang mga tagasunod, na nagsasabi, “Isang bagong utos ang ibinigay ko sa inyo, na kayo'y mangagibigan sa isa't isa; gaya ng pag-ibig ko sa inyo.” Juan 13 bersikulo 34

Ang diwa ng pag-ibig na ito ay hindi lubos na naunawaan o pinahahalagahan ng mayamang batang pinuno na sinabihan na ipagbili ang lahat ng kanyang pag-aari at ibigay sa mga dukha, ngunit pagkatapos ay umalis na malungkot. (Mateo 19 talata 16 hanggang 22; Lucas 18 talata 18 hanggang 23). Sa pagsunod sa batas ng pangangalaga sa sarili, nakaipon siya ng mga makamundong bagay para sa kanyang sarili, at hindi siya handang ibahagi ang mga ito sa iba. Nataranta ang mga alagad sa payo ni Jesus sa mayamang binata, na waring nagpapakita ng walang ingat na pagtalikod sa lahat ng pansariling interes.

TUNAY NA DISIPLESHI

Pagkatapos ay sinabi ni Pedro kay Jesus: “Narito, aming pinabayaan ang lahat, at sumunod sa iyo; ano nga ang aming makukuha?” (Mateo 19 bersikulo 27). Pinapaalalahanan ni Pedro ang Guro na bilang kanyang mga alagad ay sinunod nila ang mga kondisyon na hinahangad niyang ipataw sa mayamang batang pinuno. Ang kanilang lahat ay hindi kasing dami ng kanyang lahat,

ngunit ang prinsipyo ay pareho. Sa paggawa ng sakripisyong ito ay natural nilang gustong malaman kung ano ang maaari nilang asahan na kapalit. Ang tanong ni Pedro ay nagpapakita na hanggang ngayon ay hindi pa niya pinahahalagahan ang tunay na diwa ng pagiging disipulo. Marahil ay umaasa siyang makakatanggap siya ng isang bagay sa paraan ng karangalan at prestihiyo. Sa halip na maging isang mapagpakumbabang mangingisda, maaaring ninais niya ang isang prominenteng posisyon sa kaharian ng Mesiyas, upang maging isang tagapamahala, o isang dakila sa mga tao.

Sumagot si Jesus: "Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Na kayo na sumunod sa akin, sa pagbabagong-buhay nang ang Anak ng tao ay maupo sa luklukan ng kaniyang kaluwalhatian, kayo naman ay uupo sa labindalawang trono, na hahatol sa labindalawang lipi ng Israel. daan-daang ulit, at magmamana ng buhay na walang hanggan." (Mateo 19 bersikulo 28 at 29). Hindi tayo dapat magkaroon ng maling ideya mula sa talatang ito na nais ng Panginoon na isakripisyo ng mga Kristiyano ang iba. Mali na pagkaitan ang ating mga pamilya ng mga kinakailangang kaginhawahan at probisyon. Gayunpaman, pagkatapos gawin ito, ang sobra ay sa Panginoon.

PASALIN ANG IYONG KRUS

Nang ibalita ni Jesus sa kaniyang mga alagad na siya ay pupunta sa Jerusalem at na inaasahan niyang siya ay arestuhin doon at papatayin, hindi ito narinig ni Pedro. "Nang magkagayo'y kinuha siya ni Pedro, at pinasimulang sawayin siya, na sinasabi, Malayo nawa sa iyo, Panginoon: hindi ito mangyayari sa iyo." Ang tugon ni Jesus sa mabuting layuning payong ito ay: "Lumayo ka sa likuran ko, Satanas: ikaw ay isang katitisuran sa akin: sapagkat hindi mo ninanamnam ang mga bagay na sa Diyos, kundi yaong sa mga tao." (Mateo 16 bersikulo 22 at 23). Sinisikap ni Pedro na hikayatin ang Guro na dapat niyang pahintulutan ang sariling kapakanan na maimpluwensyahan siya, at huwag pumunta sa

Jerusalem kung saan alam niyang naghihintay ang kanyang mga kaaway.

Hindi sinasadyang itinataguyod ni Pedro ang layunin ni Satanas, na palaging hinihikayat ang mga tao na isaalang-alang muna ang kanilang sarili. Yaong sa mundo, kung saan si Satanas ang prinsipal, kadalasang iniisip muna ang sarili. Ito ay hayagang paraan ng kanilang pamumuhay, at mula pa noong mga araw ng Eden, ngunit hindi ito paraan ng Diyos. "Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, Kung ang sinomang tao'y ibig sumunod sa akin, ay tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. Sapagka't ang sinomang magibig magligtas ng kaniyang buhay ay mawawalan nito; bersikulo 24 at 25

Noon pa man ay inaalay ni Jesus ang kanyang buhay bilang sakripisyo para sa buong mundo ng sangkatauhan. Sa pangkalahatan, sa lipunan ngayon ay itinuturing ng karamihan na kamangmangan na isipin ang sinuman maliban sa kanilang sarili. Gayunman, si Jesus ay umaakit sa isip at puso ni Pedro at ng iba pang mga alagad sa pamamagitan ng pagtutuon ng kanilang pansin sa katotohanan na ang kanilang buhay ay maliligtas sa daan ng Diyos, hindi sa pamamagitan ng pagsunod sa makasanlibutang simulain ng "sarili muna."

Upang madaig ang mundo ay nangangahulugan na, bilang mga Kristiyano, tayo ay lumalaban sa prinsipyo ng pagkamakasariili kung saan tayo ay napapaligiran sa lahat ng dako. Iniaalay natin ang ating buhay nang walang pag-iimbot sa paglilingkod sa Diyos, sa Katotohanan, at sa mga kapatid. (Filipos 3 talata 7 at 8; 1 Juan 3 talata 16). Hindi tayo tinawag para maging "wala sa mundo," o mamuhay nang hiwalay sa mundo. (Juan 17 bersikulo 15). Bagkus, bagama't tayo ay nasa mundo, dapat tayong manatiling hiwalay sa mga prinsipyo at pamantayan nito, at huwag pahintulutan ang ating sarili na maimpluwensyahan ng

makasariling espiritu nito. Ang pagsubok sa atin ay habang tayo ay pisikal na nabubuhay at gumagawa sa mundo, hindi tayo umaayon sa pangkalahatang diwa nito, ngunit patuloy na nagsisikap na mawalan ng ating buhay sa layunin ng banal na pag-ibig. Roma 12 bersikulo 2

BAUTISMO HANGGANG SA KAMATAYAN

Isang mayamang pagpapala ang naghihintay sa mga Kristiyano bawat taon habang ginugunita nila ang paggunita ng sakripisyong kamatayan ng ating Panginoong Hesus. Ang pagkain ng makasagisag na tinapay at kopa ay kumakatawan sa ating paglalaan ng mga pakinabang ng kaniyang hain. (Mateo 26 bersikulo 26 hanggang 29). Palibhasa'y natanggap sa gayon ang mga pakinabang ng kaniyang haing pantubos, tayo ay nagagalak sa banal na biyaya sa atin at naaalala ang ating pribilehiyo din ng paghahain, na “mamataw araw-araw,” na sa halip, itinatangi ang ating sarili, at ibinibigay ang ating buhay sa paggawa ng kalooban ng Diyos. (1 Corinto 15 bersikulo 13). Maaaring kabilang dito ang pagtatalik ng mundo, paggasta ng pisikal na lakas, o pananakit ng mga naninirang-puri sa atin sa pamamagitan ng kanilang mga salita.

Ang atin ay isang bautismo sa kamatayan ni Hesus. "Hindi бага ninyo nalalaman, na tayong lahat na nabautismuhan kay Jesu-Cristo ay nabautismuhan sa kanyang kamatayan? Kaya't tayo'y inilibing na kasama niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan: na kung paanong si Cristo ay nabuhay na maguli sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo ay lalakad sa panibagong buhay. Sapagka't kung tayo'y itinanim na magkakasama sa wangis ng kaniyang kamatayan, tayo rin ay magiging kawangis ng kaniyang kamatayan." Roma 6 bersikulo 3 hanggang 5

Nakatanggap tayo ng espesyal na paanyaya na sumunod sa mga yapak ng ating mahal na Panginoon at Guro. Ang “sumunod” sa kanya ay nangangahulugan na ang ating mga karanasan sa

mundo ay magiging katulad ng sa kanya. Ipinaliwanag ni Jesus, “Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang alipin ay hindi dakila kaysa sa kanyang panginoon, ni ang sinugo ay dakila kaysa sa nagsugo sa kanya.” (Juan 13 bersikulo 16). Sa mga taong matapat na sumusunod sa mga yapak ng Guro, kahit na sila ay “kapopootan nang walang dahilan,” ang pangako ay ibinigay: “Siya na magtagumpay ay aking ipagkakaloob na maupong kasama ko sa aking luklukan, kung paanong ako rin ay nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa kanyang luklukan.” Pahayag 3 bersikulo 21

PANDAIGDIGANG MGA PAG-AARAL NG BIBLIYA

Aralin para sa Marso 2

Isang Banal na Bansa

***Susing Talata: “Kayo ay magiging isang kaharian ng mga saserdote sa akin, at isang banal na bansa. Ito ang mga salita na iyang sasalitain sa mga anak ni Israel.”
—Exodo 19 talata 6***

***Mga Piling Banal na Kasulatan:
Exodo 18 talata 12 hanggang 27; 19 talata 1 hanggang 14***

ANG BANSANG ISRAEL ay itinatag sa mga pangako ng Diyos at sa mga tagubilin ng kanyang batas. Bagama't walang kabiguan sa plano ng Diyos na nakabalangkas sa kanyang mga pangako, ang posisyon ng mga Israelita sa planong iyon, at ang posisyon ng lahat ng iba pa, ay nakasalalay sa pagsunod sa banal na kalooban. Itinuturo ng ating Susing Talata na ang mga tao ng Israel ay mahihiwalay sa lahat ng iba pang mga bansa.

Maliwanag na sa paglalaan ng Diyos na si Jethro, ang biyenan ni Moises, ay nagbigay sa dakilang tagapagbigay ng batas ng napapanahong payo na nasa unang bahagi ng aralin ngayon. (Exodo 18 bersikulo 12 hanggang 18). Si Moises ay isang masipag at walang kapagurang manggagawa. Siya ay lubos na handa na ialay ang kanyang buhay para sa kanyang mga kapatid, ngunit ang kanyang biyenan, na nagmamasid sa sitwasyon mula sa isang walang interes na pananaw, ay nakikita hindi lamang na si

Moises ay napapagod sa kanyang sarili nang hindi kinakailangan sa pamamagitan ng kanyang pagsisikap na makinig at humatol sa lahat ng kanilang maliliit na paghihirap, kundi pati na rin na ang mga tao mismo ay hindi pinaglilingkuran nang mahusay. Masyadong marami ang gawain para sa isang tao na alagaan nang maayos.

Maliwanag na si Jetro ay isang taong may karunungan at may mataas na matuwid na mga simulain, gaya ng isinisiwalat sa kaniyang payo kay Moises. Pinayuhan niya ang kaniyang manugang na humirang ng “mga lalaking may kakayahan” —mga tagapamahala o mga hukom —sa iba’t ibang bilang ng mga Israelita, at pinayuhan niya na ang mga ito ay mga taong may prinsipyo, hindi makasarili o mapag-imbot. Napagtanto ni Jetro, gaya ng tiyak na alam ni Moises, na yaong may di-matuwid na mga simulain ay hahanapin ang kanilang sariling kapakanan sa harap ng mga tao na kanilang pinamumunuan. Ang alinman sa gayong katangian ay magiging isang sumpa sa bansa sa halip na isang pagpapala. bersikulo 19 hanggang 27

Ang “mga lalaking may kakayahan” na ito sa Israel ay naglingkod sa bayan sa ilalim ng patnubay ni Moises. Nang matanggap ni Moises ang Kautusan mula sa Diyos, na may tagubilin na ipaalam ito sa mga tao, tinawag niya ang matatandang ito, o mga kinatawan, na magkakasama. Ibinigay niya sa kanila ang mga detalye ng batas ng Diyos, upang magkaroon sila ng kinakailangang pang-unawa upang unang turuan, at pagkatapos ay hatulan, ang mga tao nang maayos.

Anim na raang libong Israelitang lalaking nasa hustong gulang ang umalis sa Ehipto. (Exodo 12 bersikulo 37). Nangangahulugan ito ng kabuuang malamang na isang milyon at kalahati, binibilang ang mga kababaihan at mga bata. Hindi mahirap isipin ang mga problemang makakaharap ng isang indibiduwal sa pagsisikap, nang walang tulong, na turuan ang gayong karamihan sa Batas

ng Diyos. Walang nakalimbag na pahina, radyo, telebisyon, cell phone, o internet—wala sa ating modernong paraan ng komunikasyon. Maliwanag nga na si Moises ay may isang mahusay na organisadong grupo ng mga lalaki kung saan maaari niyang italaga ang mahalagang gawain ng paghahatid sa mga tao ng kinakailangang mga detalye ng Kautusan gaya ng pagtanggap niya nito mula sa Diyos sa Bundok Sinai. Bilang tugon, sinabi ng mga tao na gagawin nila ang lahat ng bagay na sinabi ng Panginoon. Exodo 19 bersikulo 8

Sanctuary ng Diyos

Susing Mga Talata: "Igawa nila ako ng isang santuwaryo, upang ako'y makatahan sa gitna nila. Ayon sa lahat na aking ipinakita sa iyo, ayon sa anyo ng tabernakulo, at sa anyo ng lahat ng kasangkapan niyaon, ay gayon mo gagawin."
—Exodo 25 talata 8 at 9

Piniling Kasulatan: Exodo kabanata 25 hanggang 27

Ang mga tagubilin na ibinigay kay Moises para sa pagtatayo ng Tabernakulo ay matatagpuan sa Exodo kabanata 25 hanggang 27, at ang ulat ng pagsasagawa ng gawain ay nasa mga kabanata 35 hanggang 40. Ang mismong Tabernakulo—Banal at Pinakabanal na mga silid—ay magiging isang “santuwaryo” ayon sa Salita ng Diyos. Ito ay ginawa ng isang serye ng shittim (acacia). mga tabla ng kahoy na binalutan ng ginto, na inilagay sa dulo sa mga saksakan ng pilak, at pinagkakabit nang mahigpit sa pamamagitan ng mga barakilan ng iisang kahoy, na nababalutan din ng ginto. Exodo 26 bersikulo 15 hanggang 30

Batay sa tinatayang haba ng isang "kubit" na 18 pulgada, ang istraktura ay labinlimang talampakan ang lapad, labinlimang talampakan ang taas, at apatnapu't limang talampakan ang haba, at nakabukas sa harap o silangang dulo. Ito ay natatakpan ng isang malaking puting telang lino, na pinagtagpi-tagpi ng mga

larawan ng mga kerubin na asul, lila, at iskarlata. (talata 1 hanggang 3). Ang bukas na dulo, o harap ng istraktura, ay isinara sa pamamagitan ng isang kurtina ng katulad na materyal sa pantakip na tela, at tinatawag na "pinto," o unang belo. (talata 36 at 37). Ang isa pang tela ng parehong materyal, na katulad na hinabi ng mga larawan ng mga kerubin, na tinatawag na "belo," o pangalawang tabing, ay isinabit upang hinati nito ang Tabernakulo sa dalawang silid. (talata 31 hanggang 33). Ang una o mas malaking kompartimento, labinlimang talampakan ang lapad at tatlumpung talampakan ang haba, ay tinawag na "Banal." Ang pangalawa o likurang bahagi, labinlimang talampakan ang lapad at labinlimang talampakan ang haba, ay tinawag na "Kabanal-banalan." Ang dalawang kompartimento na ito ang bumubuo sa tamang Tabernakulo. Ang mga karagdagang takip ay itinayo sa ibabaw ng Tabernakulo bilang kanlungan. Ang isa ay gawa sa tela ng katsemir o balahibo ng kambing, ang isa ay gawa sa balat ng tupa na tininang pula, at ang pinakamataas na takip ng mga balat ng selyo, na tumulong sa pagtataboy ng tubig. mga bersikulo 7 at 14, American Standard Version

Ang Tabernakulo na iniutos ng Diyos sa mga tao ng Israel na itayo sa ilang, kasama ang lahat ng kanilang mga paglilingkod sa relihiyon at mga seremonyang nauugnay dito, ay, sinabi ni Apostol Pablo, isang "anino ng mabubuting bagay na darating." (Hebreo 10 talata 1; 8 talata 5; Colosas 2 talata 16 at 17). Ang mga seremonyang ito na pinaulit-ulit ng mga Israelita taon-taon ay tumuturo sa "mas mainam na mga hain," na nakasentro kay Jesus, na ipakikilala sa panahon ng kanyang Unang Pagdating. (Hebreo 9 bersikulo 19 hanggang 24). Ang mga ito ay magdadala ng walang hanggang kaligtasan hindi lamang sa Israel, kundi sa buong sangkatauhan. 1 Timoteo 2 bersikulo 5 at 6

Dapat itong matanto kung gaano maingat na ginabayan at itinuro ng Diyos ang lahat ng detalye ng pagtatayo ng Tabernakulo. Dinala niya si Moises sa bundok at binigyan siya ng tiyak na mga tagubilin hinggil sa bawat bahagi at sa paraan kung paano ito gagawin. "Tingnan, sabi niya, na gagawin mo ang lahat ng bagay

ayon sa huwarang ipinakita sa iyo sa bundok.” (Hebreo 8 talata 5; Exodo 25 talata 40). Ang lahat ng detalyeng ibinigay sa mga Israelita mula sa Diyos sa pamamagitan ni Moises tungkol sa pagtatayo ng “santuwaryo” ng Diyos ay kailangang isagawa nang eksakto alinsunod sa mga tagubilin ng Diyos. Kinailangan ng mga tao na magkaroon ng kamalayan sa mga bagay na ito upang hindi sila maging pabaya at mapasailalim sa matinding parusa para sa anumang paglabag.

Laking pasasalamat natin na ang lahat ng kaayusang ito ay tumukoy kay Jesus, ang “ministro ng santuario, at ng tunay na tabernakulo, na itinayo ng Panginoon, at hindi ng tao.” Hebreo 8 bersikulo 2

Itinatag ang Priesthood

Susing Talata: “Bigkisan mo sila ng mga pamigkis, si Aaron at ang kaniyang mga anak, at isusuot mo sa kanila ang mga bonnet: at ang katungkulan ng pagkasaserdote ay magiging kanila na isang palatuntunang walang hanggan: at iyong itatalaga si Aaron at ang kaniyang mga anak.”

—Exodo 29 talata 9

Napiling Kasulatan:

Exodo 29 talata 1 hanggang 9 at 35 hanggang 37

KARAMIHAN SA AKLAT NG EXODO ay tumatalakay sa pagtatayo ng Tabernakulo ng Israel. Iniutos ng Diyos na dapat itong ganap na itayo sa unang araw ng taon ng relihiyon, na humigit-kumulang labindalawang buwan pagkatapos umalis ang mga Israelita mula sa Ehipto. Ipinaalam din niya kay Moises kung saan dapat ilagay ang bawat kasangkapan. Exodo 40 bersikulo 1 hanggang 8

Bilang isang tapat na lingkod ng Diyos, tinupad ni Moises ang mga utos na natanggap niya nang eksakto tulad ng itinuro sa kanya. (talata 16 hanggang 33). Ipinapaalam sa atin ng Kasulatan na ang nakikitang Tabernakulo na nauugnay sa sentro ng pagsamba ng Israel ay naglalarawan ng mga makalangit na katotohanan na nauugnay sa kasalukuyang simbahan sa Panahon ng Ebanghelyo gayundin sa buong pamilya ng tao sa hinaharap. Hebreo 9 bersikulo 23 hanggang 28; Apocalipsis 21 talata 1 hanggang 5

Karagdagan pa, ibinigay ang mga tagubilin para sa pagpapahid kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki upang maglingkod sa katungkulan ng mga saserdote may kaugnayan sa Tabernakulo. Kasama sa mga tagubiling ito ang mga detalye tungkol sa seremonya ng pagtatalaga at inagurasyon ng pagkasaserdote ng Israel. Exodo 40 bersikulo 13 hanggang 15; Levitico kabanata 8 at 9

Isang detalyadong seremonya ang ginawa, sa ilalim ng patnubay ng Diyos, may kaugnayan sa pagtatalaga sa katungkulan ng pagkasaserdote ng Israel. Yamang sinabi ng apostol na ang mga kaayusan sa Israel ay isang “anino ng mabubuting bagay na darating,” makatwiran tayo sa pagkuha ng mga aral mula sa paglilingkod na iyon sa pag-aalay na maaaring makatulong sa atin na lubusang maunawaan kung ano talaga ang tunay na kahulugan ng pagiging isang tagasunod ng Panginoon—ang mas dakilang saserdoteng Melquisedec. Hebreo 10 talata 1; 5 talata 5 at 6

Ang seremonya ng pagtatalaga ni Aaron at ng kanyang mga anak ay tumagal ng pitong araw. (Levitico 8 bersikulo 33). Ang numerong pito ay ginagamit sa Bibliya upang kumatawan sa kabuuan, o pagkakumpleto ng kung saan ito naaangkop. Ang pitong araw ng pagtatalaga, kung gayon, ay lubos na maglalarawan sa katotohanan na ang pagtatalaga kay Jesus, ang mas mataas na saserdote, at ang kanyang mga yapak na tagasunod, ang nasa ilalim ng mga saserdote, ay isang bagay na kinasasangkutan ng bawat aspeto ng buhay, at nagpapatuloy magpakailanman.

Gaya ng nabanggit na, ang mga saserdote ng Israel ang siyang pinagkaloob ng Diyos ng kanyang mga pagpapala sa Israel at pinatnubayan sila sa mga bagay na nauukol sa kanyang sarili. Kaya't ang mga inaasahang miyembro ng mas dakilang pagkasaserdoteng Melquisedec, na ganap na nakatuon sa Diyos,

ay dapat ding matanto at pahalagahan ang walang hanggang layunin ng Diyos sa pagtawag sa kanila sa pinapaboran na posisyong ito. Ang mga ito ay magiging bahagi ng “royal priesthood,” na magbibigay ng mga pagpapala sa lahat ng sangkatauhan sa darating na kaharian ng Diyos.

“Kung ang kasakdalan nga ay sa pamamagitan ng pagkasaserdote ng mga Levita, ... ano pa ang kailangan na may ibang saserdote na tumindig ayon sa orden ni Melquisedec, at hindi tatawagin ayon sa orden ni Aaron? Sapagka't ang pagkasaserdote ay binago, ay kinakailangan ding baguhin ang kautusan. Sapagka't siya na binanggit ang mga bagay na ito ay nauukol sa ibang lipi, na walang sinomang taong nagbigay ng paglilingkod sa dambana. pagkasaserdote ... Na ginawa, hindi ayon sa batas ng kautusan ng laman, kundi ayon sa kapangyarihan ng buhay na walang hanggan. Hebreo 7 bersikulo 11 hanggang 17

Isang Matamis na Sarap sa Diyos

Susing Talata: “Ang kaniyang mga laman-loob at ang kaniyang mga paa ay huhugasan niya sa tubig: at susunugin ng saserdote ang lahat sa ibabaw ng dambana, upang maging handog na susunugin, isang handog na pinaraan sa apoy, na pinakamasarap na amoy sa Panginoon.”
—Levitico 1 talata 9

***Piling Banal na Kasulatan:
Levitico 1 bersikulo 1 hanggang 17***

ANG SIMBOLISMONG IPINAKITA ng pang-amoy ay ginagamit sa Kasulatan upang ihatid ang kaisipan ng sakripisyo at debosyon. Sa Ephesians 5 verse 2, sinabi ng apostol, “Lumakad kayo sa pag-ibig, gaya ng pag-ibig ni Kristo sa atin, at ibinigay ang kanyang sarili para sa atin bilang isang handog at hain sa Diyos para sa isang masarap na amoy. Sa pamamagitan ng wikang ito, ibinalik ni Pablo ang ating isipan sa mga paglilingkod sa Tabernakulo ng Israel kung saan, kaugnay ng mga seremonya nito, ang insenso ay sinunog sa Gintong Altar sa Banal na silid, na ang amoy nito ay tumagos sa kabila ng ikalawang tabing patungo sa Kabanal-bananan. Ang mga tagubilin para sa gawaing ito ay nagsasaad na dapat magkaroon ng "walang hanggang insenso sa harap ng Panginoon sa lahat ng inyong mga henerasyon." Exodo 30 bersikulo 1 hanggang 8

Ang mga direktiba na namamahala sa mga serbisyo ng Tabernakulo ay napaka-eksakto. Noong Araw ng Pagbabayad-sala ng Israel, dinala ni Aaron, ang mataas na saserdote, ang

dugo ng mga hain na handog para sa kasalanan sa Kabanal-banalan upang iwiwisik sa luklukan ng awa. Gayunpaman, bago gawin ito, kailangan munang sunugin ang insenso sa Golden Altar upang ang usok at amoy nito ay tumagos sa Kabanal-banalan bago dumaan si Aaron sa ilalim ng tabing. Kung hindi ito gagawin, mamamatay siya habang pumapasok siya sa Kabanal-banalan. (Levitico 16 bersikulo 11 hanggang 14). Ang usok at amoy ng nasusunog na insenso ay katibayan na ang gawaing paghahain ay naisagawa nang wasto at katanggap-tanggap sa Diyos.

Ang mga sakripisyong hayop na sinunog sa Brazen na Altar ay itinuturing din bilang isang "matamis na amoy para sa PANGINOON," gaya ng ipinapakita sa ating Susing Talata at sa konteksto nito. (Levitico 1 talata 5 hanggang 9). Ang karne, o butil, na mga handog, kapag sinusunog sa altar ayon sa mga tagubilin ng Panginoon, ay itinuring ding isang "matamis na amoy." Levitico 2 bersikulo 1 hanggang 9

Ang nabanggit na mga seremonya ng Israel na itinuturing na isang "matamis na amoy" ay itinuro sa iba't ibang paraan sa ministeryo, pagsunod, at paghahain ni Jesus, na umakyat sa Diyos bilang isang "matamis na amoy na amoy." (Efeso 5 bersikulo 2). Inaanyayahan din ang mga konsagradong tagasunod ng Guro na magsakripisyo at magpabinyag sa kamatayan ni Jesus. (Roma 12 bersikulo 1; 6 bersikulo 3 at 4). Ang gawaing paghahain ng Kristiyano ay partikular na pinangungunahan sa ngalan ng mga kapuwa miyembro ng "katawan ni Kristo."—1 Corinto 12 talata 12 hanggang 14 at 27

Sa Filipos 4 bersikulo 18, tinukoy ito ni Apostol Pablo, na tumutukoy sa katibayan ng sakripisyo ng simbahan sa Filipos sa pagpapadala sa kanya ng regalo habang nakakulong sa Roma, na tinutukoy ito bilang "isang amoy ng masarap na amoy, isang hain na katanggap-tanggap, na lubhang nakalulugod sa Diyos." Dito mayroon tayong awtoridad ni Pablo mismo para sa paggamit ng mga aral ng Israel's Tabernacle sa simbahan. Ipinakikita nito, bukod pa rito, na sinusubok ng Diyos ang katapatan ng ating pag-

aalay sa kanya sa pamamagitan ng buong pusong sakripisyo at paglilingkod natin sa isa't isa.

Ang simbolismo ng pakiramdam ng pang-amoy ay dapat tumulong sa atin na makilala ang pagitan ng tunay na debosyon sa Diyos at paglilingkod sa labi. Kung saan wala tayong makitang "amoy" ng sakripisyo, maaari tayong magtaka kung gaano kalalim ang paghawak ng Katotohanan sa ating espirituwal na buhay. Ang ating pananaw sa Katotohanan ay dapat magpahayag ng pribilehiyo ng pagsasakripisyo at paglilingkod sa ngalan ng iba, at ang ating pusong debosyon sa Panginoon ay dapat na maging mabilis sa atin na ialay ang ating buhay upang ang iba ay pagpalain. Sa gayon, magiging malakas ang matamis na amoy ng ating debosyon. Juan 15 bersikulo 13; 1 Juan 4 bersikulo 7 hanggang 11

Ang Araw ng Pagbabayad-sala

Susing Mga Talata: “Sa ikapitong buwan, sa ikasampung araw ng buwan, ay pagdadalamhatiin ninyo ang inyong mga kaluluwa, at huwag kayong gagawa ng anomang gawain: ... Sapagka’t sa araw na yaon ay itutubos sa inyo ng saserdote, upang linisin kayo, upang kayo’y maging malinis sa lahat ng inyong mga kasalanan sa harap ng Panginoon.”
—Levitico 16 bersikulo 29 at 30

Napiling Kasulatan:
Levitico 16 bersikulo 2 hanggang 9 at 11 hanggang 19 at 27
hanggang 34

ANG ARALIN NGAYON ay patungkol sa mga paglilingkod sa Tabernakulo na isinagawa sa taunang Araw ng Pagbabayad-sala ng Israel, na nakatala sa ika-16 na kabanata ng Levitico. Ang lahat ng mahalagang paglilingkod na ito ay naganap sa ikasampung araw ng ikapitong buwan ng taon ng relihiyon ng mga Judio. Itinuring itong pinaka solemne na okasyon sa buong taon, ang araw kung kailan pumasok ang mataas na saserdote sa Kabanal-banalan—ang pinakaloob na silid ng Tabernakulo—upang gumawa ng pagbabayad-sala para sa mga kasalanan ng bansa. Upang isagawa ang mga paglilingkod sa espesyal na araw na ito, ang mataas na saserdote, si Aaron, ay hindi nakasuot ng kaniyang karaniwang “mga kasuotan ng kaluwalhatian at kagandahan,” kundi ng mga kasuotan ng hain, na yari sa puting lino. Exodo 28 bersikulo 2 hanggang 39; Levitico 16 bersikulo 4

Inutusan si Aaron na kumuha ng isang toro at isang kambing para sa mga hain para sa pagbabayad-sala. Ang toro ay inihanda mismo ni Aaron at papatayin sa Loob ng Tabernakulo bilang handog para sa kasalanan para sa kanyang sarili at sa kanyang sambahayan. Ang taba ng toro ay susunugin sa Tansong Altar. Dahil sa napakaraming taba ng toro, malamang na nasunog ito nang husto at naglabas ng makapal na ulap ng usok na umusbong sa paningin ng mga nasa labas. Levitico 16 bersikulo 3 at 5 at 6 at 25

Pagkatapos, pupunuin ni Aaron ang isang insenso ng nagniningas na mga бага na kinuha mula sa apoy sa Altar na Tanso at dalhin iyon, kasama ng matamis na insenso, sa Banal, ang unang silid ng Tabernakulo. Ang insenser ay ilalagay sa ibabaw ng Gintong Altar at ang insenso ay iwiwisik dito upang makagawa ng usok ng matamis na pabango, na tumagos sa kabila ng ikalawang tabing patungo sa Kabanal-banalan. Nang maisagawa ito nang maingat, ligtas nang makapasok si Aaron sa Kabanal-banalan at makapagpatuloy sa panghuling pagkilos ng pagbabayad-sala. Doon niya iwiwisik ang dugo ng toro sa ibabaw at sa harap ng luklukan ng awa. bersikulo 12 hanggang 14

Sa labas ng Tabernakulo, sa kabila ng kampo na nakapalibot dito, magkakaroon ng isa pang apoy. Doon ay susunugin ang masasamang bahagi ng toro—ang balat, laman, at dumi. Ang eksenang ito ay bukas para makita ng lahat ng mga Israelita na nagkakampo sa palibot ng Tabernakulo at malinaw na nakikilala ito sa iba pang mga ritwal ng paghahain ng Araw ng Pagbabayad-sala, na natatakpan ng mga kurtinang lino na nakapalibot sa Loob ng Tabernakulo at ng nakapaloob na kalikasan ng Banal at Kabanal-banalan. Sa gayo'y natapos ang paghahandog ng toro. talata 27

Sumunod na inihandog ang kambing na handog para sa kasalanan. Ito ay dapat kunin mula sa mga tao ng Israel para sa layuning ito at ihaharap sa harap ng Panginoon sa pintuan ng Tabernakulo. Ang kambing ng Panginoon ay pinatay sa looban ng Tabernakulo, at ang dugo nito ay dinala sa Kabanal-banalan at iwinisik sa parehong paraan gaya ng ginawa sa dugo ng toro. Ang balat, laman, at dumi nito ay sinunog din sa labas ng kampo ng Israel. bersikulo 15 at 27

Isinulat ni Pablo na “lahat ng mga bagay na ito ay nangyari sa kanila (ang mga Israelita). Sila ay isang “anino ng mabubuting bagay na darating” at ng “mas mabuting mga sakripisyo,” na nakasentro kay Jesus. 1 Corinto 10 bersikulo 11; Hebreo 10 talata 1; 9 talata 23